

Etika për fëmijë

Dhuratë e përmuajshme, nga revista "Etika"

Viti I Numri 5 - Maj 2011

Në pyll, në piknik me gjyshin...

Më pyll, në piknik me gjyshin...

Edlira: Gjysh, sa vend i bukur qenka këtu! Shih, sa i bukur qenka ky pyll!

Gjyshi: Të gjitha gjërat e bukura në sipërfaqen e tokës janë krijuar për njerëzit. Lulet shumëngjyrëshe, pyjet e gjelbëruara, ujëvarat, zogjtë, insektet dhe të gjitha qeniet janë vënë në shërbim të njerëzve, që njerëzit të njohin Allahun.

Agimi: Tani e kuptoj më mirë gjysh se, sa të shumta dhe të bukura janë mirësitë e Allahut!

Gjyshi: Bijtë e mi! Kjo botë u krijua për ne, njerëzit që të punojmë, të mendojmë, të adhurojmë dhe të jetojmë me një moral të lartë, siç e do Allahu.

Agimi: Pa shikoni! Këtu ka një folezë milingone. Milingonat po çojnë kokrrën e grurit në fole. Ku vallë e kanë gjetur atë?

Edlira: Unë gjeta një lulëkuqe. Pa shihni! Sa ngjyra të bukura që ka! Unë do ta thaj dhe do ta vendos në ditarin tim.

Bestari: Gjysh, gjysh..., ju falënderojmë shumë që na njohët me këto vende!

Gjyshi: Duhet ta falënderojmë më parë Allahun të dashur, fëmijë! Ai na i ka dhënë të gjitha këto të mira!

Genti: Ne e duam shumë Allahun! Jam i sigurt se, edhe Ai i do shumë fëmijët...

Mimoza: Gjysh, ju, pak më parë na thatë: "Të gjitha gjërat e bukura në tokë janë krijuar për njerëzit. Të gjitha qeniet janë ofruar në shërbim të njerëzve."

Gjyshi: Po, ashtu thashë.

Mimoza: Çfarë do të thotë kjo?

Gjyshi: Le t'ju shpjegoj... Qenia më me vlerë në tokë është Njeriu. Para se Allahu të zbriste njeriun në këtë botë, u krijuan malet, gurët, fushat, bjeshkët, detet, liqenet dhe shkretëtirat. Njeriu u krijua në xhenet. Më pas ai u dërgua në tokë.

Agimi: Sa gjëra të bukura që po na tregon, o gjysh!..

Iliri: Malet, gurët, bimët, kafshët nuk mendojnë, apo jo gjysh!?

Gjyshi: Të lumtë Ilir, ti e bërë menjëherë dallimin mes njeriut dhe qenieve të tjera dhe këtë na e dëshmove. Po, aftësia e të gjykuarit, të menduarit dhe të marrjes së vendimit i përket vetëm njeriut. Ndërkaq qeniet e tjera nëpërmjet instikteve të tyre përpiqen të mbijetojnë në rrjedhën e jetës, në fakt ata i shërbejnë njeriut. Për shembull...

Lulja: Ja, po e jap unë një shembull, gjysh...: Bleta bën mjaltin, lopa qumështin, ...

Blerina: Po, është e vërtetë, edhe pemët japin frutë, ndërsa nga toka marrim zarzavatet...

Bestari: Mësuesi na tha: "Fëmijë, malet janë krijuar që bota të mos lëkundet...". Në të vërtetë, nëse bota do të lëkundej vazhdimisht, nuk do të mund të jetonim në të. Kjo do të thotë që edhe malet u shërbejnë njerëzve.

Genti: Ne pimë ujë nga burimet, lumenjtë, përrenjtë, liqenet, detet, që të gjitha janë krijuar në dobinë tonë.

Agimi: Delja, dhia, lopa, gjeli, pula dhe një pjesë e zogjve janë ushqim për njerëzit. Ne ushqehemi me ta.

Blerina: Sa mirë që qenkemi krijuar si njerëz! E falënderoj shumë Allahun!

Gjyshi: Fëmijë, meqenëse kemi ardhur këtu për të luajtur, për t'u dëfryer dhe për të pushuar, shpejtoni atëherë! Loja po nis! Ja, luani si të dëshironi në këtë vend plot hije. Ndërsa unë po lexoj pak, më pas do të çlodhem duke parë se si luani, se si gëzimi i kësaj shëtitjeje lodron në sytë tuaj.

Blerina: Gjysh, të duam fort! - Të faleminderit, gjysh!

Librat rrinë radhë - radhë

Librat rrinë radhë-radhë,
prestin dorën që t'i marrë.

Prestin dorën t'i shfletojë,
Prestin syrin t'i lexojë.

Sa përralla rrinë aty;
Eja t'i këndojmë të dy!

Sa figura, sa tregime,
Dua të hyjnë në botën time.

Librat rrinë krah për krah;
Cili radhën sontë ka?

Thotë i pari: mërrmë mua;
Siç më do dhe unë të dua.

Flet i dyti poshtë në xham:
Po unë radhën kur e kam?

Librat rrinë radhë-radhë,
Prestin dorën që t'i marrë...

Xhevahir Spahiu

Etika për fëmijë

Viti I Numri: 5 - Maj 2011

Administrator
i Progresi botime:
Shuaip Bashan
bashan43@hotmail.com
+355 69 20 76768

Drejtor
& Kryeredaktor:
Alban Kali
albankali@yahoo.com
+355 69 24 23 989

Redaktor:
Xhahid Bushati
xhahidbushati@yahoo.com
+355 69 28 20 975
Redaktore gjuhësore:
Ma. Irida Hoti

Dizajn - Grafik:
Bledar Xama
bledar_xama@hotmail.com

Adresa: L: Vasil Shanto - Rr: Çajupi - Shkodër - Albania / Tel: +355 22 254 634 / Fax: +355 22 254 633
Zyra e përfaqësimit Maqedoni: Rr: Stiv Naumov - Nr. 9 - lokal 25 - Shkup - Maqedoni / Tel: +389 71 956 271
Zyra e përfaqësimit Kosovë: Rr: Ardian Zurnaxhiu - pn. Ralin - Prizren - Kosovë / Tel: +381 29 222 795

Ityni në çadrën time

Vetullat i ngrysën retë,
pastaj nisi të bjerë shi,
zogu ikën drejt folesë,
vrapon pyllit një ari...

Një ari, një ari
do të laget nëpër shi.

Por ka pylli miq të mirë,
shihni ketri sa vrapon:
-Ju u lagët, xha ari, -
dhe me çadër e mbulon.

Gabimi i lepurushit Ciko

- Sipas motivit të një përralle popullore -

Lepurushi Ciko na mbahej me të madhe. Thoshte: “E ku ka më të fortë se unë!” Lëvizte e përdridhte mustaqet e holla, e prapë thoshte: “E ku ka më trim se unë!”

Forcën e trimërisë, çdo ditë Cikoja ia shfaqte iriqit Bik.

Gjembaçi kishte rënë në pikë të hallit! Cikoja ia kishte bërë jetën ferrë. Më falni, gjemb. Por një gjemb që Biku s’e duronte dot.

Kudo ku e takonte: në livadhin e gjelbër, rrëzë një kodrine, pranë një burimi me ujë të ftohtë, afër një kopshti me mollë...; Cikoja veç e ndiqte, veç e mërziste, veç e bënte të derdhte rrëkeza të pafund lotësh. Iriqit i kishte hyrë frika në palcë e në gjemb. Sa e shikonte që po vinte lepurushi, mbliidhej menjëherë topthi. Ikte e përplasej, përplasej e ikte, ikte e ikte e s’dinte ku të ndalonte e ku të fshihej...

Një ditë prej ditësh, pranë një kopshti me mollë, u takuan si zakonisht Cikoja dhe Biku.

Gjembaçin e zuri aq shumë frika, sa nisi t’i dridhej edhe gjembi. Lepurushi i kënaqur vetëm e shikonte.

-Sa të butë e ke gëzofin, o lepur!, - foli urtë e butë gjembaçi.

-Hë, hë, hë, - ia priti lepur. - Unë vërtet e kam gëzofin e butë, por ti nuk e di, zemrën e kam edhe më të butë.

Në çast Bikut i ndritën sytë. Iu duk vetja sikur ishte tjetër iriq.

“Më duket se shpëtova! Sot e tutje do t’i kesh keq punët me mua, o Ciko!” - foli me veten e tij Biku.

- A kështu, qenka e vërteta, o lepur? - tha me zë të lartë iriqi.

-Cila?! - pyeti lepur.

-Që zemrën e ke më të butë se gëzofin, - ia ktheu gjembaçi.

- E vërtetë! Çuditë, si nuk e ke ditur! - pohoi Cikoja.

-... e mësova tani, - tha gjembi. Unë shokët i dua trima. Të shohim, a je trim dhe ti?! Bëhu gati...

Biku u bë toptth dhe mori hov... Lepurushi u frikësua. Nisi të dridhej si lepur. Topi me gjemba po i afrohej me shpejtësi.

- Ngadalë, o iriq! Harrove që jemi miq të vjetër. Miqësia e vjetër nuk prishet menjëherë, - foli lepur që kërkonte të zbuste zemrën e iriqit.

- Jo, jo, nuk jemi më miq, bashkë! - Harrove që ma ke bërë jetën gjemb! Ciko, nuk duroj më; më prit...!

Cikoja u lemeris. Topi me gjemba afrohej e afrohej...

Për t’i shpëtuar gjembave, ia mbathi me të katra. U bë erë. U bë lepur.

-Po prit, o veshllapush! Ku e le forcën e trimërisë! Po miqësinë ku e le! - fliste me zë të lartë iriqi.

Cikoja nuk i dha përgjigje. Ishte bërë lepur. Ishte bërë erë. Kërkonte një strehëz të fshehtë që të mos e diktonte gjembaçi.

Pas kësaj ndodhie, lepurit nuk e mërzit më gjembaçin, por nuk guxon as t’i afrohet. Sapo shikon një gjemb të tij, ikën si era e fshihet si lepur...

Fqinji në xhenet

Një herë, një padishah kishte dalë të shëtiste në qytet. Kishte ndryshuar rrobat për të mos u njohur dhe me vete kishte marrë një shërbëtor. Ai dëshironte të mësonte se çfarë mendonin njerëzit për të e për udhëheqjen e tij.

Rruga i ra pranë një xhamie. Ishte dimër. Gjithçka kishte ngrirë nga i ftohti.

Dy të varfër, duke u dridhur, po qëndronin ulur në një qoshe. Ata nuk kishin vend tjetër ku të shkonin.

Padishahu, i cili ishte kureshtar të dinte se çfarë do të flisnin për të, iu afrua me kujdes.

Njëri prej të varfërve, i cili ishte dhe gazmor, po ankohej nga i ftohti:

- Nesër, kur të shkojmë në xhenet, nuk do të pranojmë që të futet edhe padishahu ynë aty! Nëse e shikoj se i afrohet murit të xhenetit, do të heq këpucën dhe do ta qëlloj!

Tjetri pyeti me kureshtje:

- Për këtë arsye nuk do ta futësh në xhenet?

Ai iu përgjigj:

- Sigurisht! Ne këtu po ngrijmë këtu nga të ftohtit, ndërsa ai bën qejf në saraj dhe as që do t'ia dijë se çfarë po na ndodh ne sonte. E pastaj, ai të bëhet fqinji im në xhenet?! Unë nuk dua një fqinj të tillë për shok!

Më pas të dy qeshën bashkë.

Padishahu i tha shërbëtorit të tij:

- Mos e harro këtë xhami dhe këta njerëz!

Kur u kthye në saraj, i dërgoi shërbëtorët të xhamia. Ata i morën dy të varfërit dhe i sollën në saraj. I çuan në një dhomë të ngrohtë dhe të rregulluar hijshëm. Pastaj u thanë:

- Këtu do të hani, do të pini, do të flini dhe do të luteni për padishahun tonë. Besoj se, ju nuk do të kundërshtoni që ai të jetë fqinji juaj në xhenet. Nuk e shikoni sa zemërmirë është padishahu ynë...!?

Pejgamberi ynë (a.s.) i ka lavdëruar me këtë hadith ata që ndihmojnë të varfërit:

“Allahu do ta shpëtojë nga hallet e ahiretit atë që ndihmon një besimtar të zgjidhë hallet e kësaj bote.”

(Es-Sujuti, Xhamius-Sagir)

Ilaçi i dhëmbëve

Në lokalin më të njohur të qytetit hyri një i huaj, i cili ishte i veshur mirë. Ai i tha kamarierit:

- Dua një biftek të pjekur shumë dhe një sallatë.

Burri, sapo futi kafshatën e parë në gojë, rënkoi me zë të lartë:

- Oh, përsëri më kapi dhimbja e dhëmbëve!

Një tjetër i huaj, i cili kishte në dorë një çantë të madhe, u afrua drejt tij me të shpejtë. Nxori nga çanta një shishe të vogël. Pambukun, që kishte në dorë, e futi në shishe dhe i tha:

- Të lutem, lyeje me këtë dhëmbin, që të dhemb!

Burri bëri atë që i tha. I habitur i foli:

- E çuditshme, nuk po ndjej më asnjë dhimbje!

Të gjithë, që ishin të pranishëm, u mbledhën rreth burrit me çantë të madhe për të marrë nga ky ilaç i shkëlqyer. Pa kaluar shumë kohë, u mbaruan të gjitha shishet që ishin në çantë.

Pas një ore, burri që i dhimbte dhëmbi dhe burri që shiste ilaçe, u takuan në stacion. Ata u shprehën se punët po shkonin mirë në këtë qytet dhe e uruan njëri-tjetrin. Në çastin kur po prisnin trenin, pa pritur erdhën dy policë dhe i arrestuan, sepse njëri prej atyre, që kishte marrë nga ilaçi fallso nuk shpëtoi dot nga dhimbja dhe kishte shkuar drejt e në komisarariat.

Komisari i vuri përballë dhe i pyeti:

- Cilës fe i përkisni?

Pa e ngritur kokën thanë:

- Jemi myslimanë, elhamdulillah!

Komisari i zemëruar, pasi u foli rëndë, - u tha:

- Nuk e keni dëgjuar hadithin e Pejgamberit tonë (a.s.), i cili thotë:

“Kush mashtron, nuk është prej nesh.”

(Muslim, Iman, 43)

Komisari i ndëshkoi dy burrat.

Gabimi i peshkut Jaman

Na ishte seç na ishte. Na ishin një-herë tre peshq që jetonin në një liqen. Emrat i kishin Akbal, Orbal dhe Jaman. Të tre, luanin gëzueshëm në liqen, siç luajnë peshqit. Kishte raste që fluturonin nga gëzimi, hidheshin mbi valë e pastaj hynin në thellësi, atje ku i kishin shtëpizat e tyre.

Një ditë prej ditësh, teksa luanin gëzueshëm mbi ujë, Akbalit i mbetën sytë te një siluetë, e cila ishte diku larg, në ajër. Lëvizte e rrotullohej, rrotullohej e lëvizte. Nuk dukej qartë se ç'ishte dhe se cila ishte... **"Mund të jetë një shqiponjë..."**, mendoi Akbali me veten e tij.

Akbali ishte një peshk, i cili çdo punë e kryente në kohë dhe në mënyrë të rregullt. Asnjëherë nuk e linte punën në dorë të fatit.

-Miq, duhet të kthehemi në fund të detit, - tha Akbali. Nëse silueta është një shqiponjë, ne, peshqit do të kemi pasoja. Po, edhe nëse s'është shqiponjë, gjithsesi nuk humbasim gjë. Më pas do t'i kthehemi përsëri lojës sonë, të filluar pak më parë.

Kurse Jamani ishte një peshk që i besonte shumë vetes. Mendonte gjithnjë se nuk i ndodhte asgjë. Kështu dhe punët i linte gjithmonë më vonë.

- Akbal, mos vallë duhet të frikësohemi për diçka që nuk e dimë saktësisht, se çfarë është? - e pyeti Jamani. Edhe sikur të jetë shqiponjë, ajo nuk na bën asgjë.

- Në rregull, o Jaman. Ti e di..., - u

përgjigj Akbali dhe vazhdoi rrugën drejt thellësisë së liqenit.

Ndërsa Orbali ishte një peshk i pavendosur. Nga njëra anë luante, kurse nga ana tjetër ndiqte me vëmendje shenjën e zezë që afrohej e afrohej...

- Kjo është një shqiponjë! Po, po një shqiponjë..., - u hodh nxitimthi Orbali dhe u zhyt menjëherë në fund të liqenit.

- Shko, o Orbal, shko... Frikacak mbete gjithë jetën, - foli Jamani, kë-saj here i zemëruar. Unë luaj dhe vetëm. Nuk frikësohem. Në fund të fundit një shqiponjë është, e ç'do të më bëjë!?..

Shqiponja po afrohej. Krahët e saj preknin ujin vazhdimisht. Sqepi i saj, herë pas here, bënte valëza të vogla.

Jamani, ngaqë i besonte shumë vetes, nuk i shkonte kurrë mendja se shqiponja edhe mund ta kapte.

- Nëse shqiponja më afrohet, unë do të zhytem menjëherë në ujë dhe do të shpëtoj..., - tha Jamani. Apo nuk jam trim dhe i shpejtë, unë!?

Kështu mendonte Jamani, që kishte harruar se shqiponjën tashmë e kish-te fare pranë. Ajo në mënyrë të rrufeshme zgjati sqepin, e çukiti disa herë. Jamani u turbullua. I merreshin mendtë. Pastaj shqiponja "hop" e kapi fuqishëm dhe fluturoi me të në sqep...

Jamani ende nuk po kuptonte se ç'po ndodhte me të. Po fluturonte në ajër. Përpëlitej e përpëlitej... Turfu-llonte e mallkonte veten për mendje-madhësinë që kishte treguar duke i besuar vetes më shumë se ç'duhej.

Jamani po ngjitej e po ngjitej... Liqeni gjithnjë e gjithnjë po i largohej dhe po i bëhej gjithnjë e më i vogël. Më në fund e kuptoi se ç'po ndodhte me të më pas...

Kështu, pra, fëmijë!

- Kurrë mos bëni veprime të pamenduara siç bëri peshku Jaman.

- Mos i besoni vetes më shumë se ç'duhet. Do ta pësoni si peshku Jaman!

Veprimi me mirësjellje...

Të dashurit e mi, paqja, mëshira dhe begatia e Allahut qofshin me ju!

Një ditë më parë isha së bashku me një vajzë të re. Ajo më tregoi se sa kurioze ishte, dhe se, me sa kënaqësi i lexonte shkrimet tona. Ajo më tregoi çdo gjë që bënte në jetën e përditshme dhe lumturinë që ndjente. Por ndër të tjera më tha:

“...Kam problem me veshjen. Ndonjëherë shqetësohem aq shumë sa që nuk e ndiej veten mirë. Nuk arrij të marr kënaqësi nga asgjë. Shikimet e njerëzve përreth dhe shoqeve të mia më bëjnë të ndihem shumë keq. Nuk di se ç’të bëj... Unë e di që ata nuk e kuptojnë besimin dhe krenarinë time. E di që duhet të bëhem e fortë dhe nuk duhet të hidhërohem. Mbi të gjitha veprimi me mirësjellje dhe edukatë ndaj tyre. Ndonjëherë bëhen të mirë dhe çdo gjë duket se shkon mbarë, por ndonjëherë, shikimet dhe fjalët e tyre kthehen në shigjeta të helmatisura. Ajo ditë, për mua, bëhet vërtet e padurueshme. Hidhërohem shumë!”

Të dashurit e mi! Specialistët këshillojnë dhe thonë: “Mos qëndroni në një vend, ku nuk vlerësoheni dhe nuk respektoheni. Edhe ju braktisni ata.

Nëse nuk është e mundur t’i braktisni, me të mbaruar punën, të cilën jeni të detyruar ta kryeni, largohuni menjëherë prej aty...”

Por, si? - pyet me të drejtë vajza.

E zëmë se jeni në një kurs dhe gjendeni midis njerëzve që nuk e dinë vlerën, bukurinë dhe rëndësinë e veshjes suaj. Ju nuk mund të largoheni prej aty, sepse keni nevojë të mësoni. Mirëpo, shikimet e shoqëruara me qeshje, fjalët dhe lëvizjet ofenduese ju bëjnë të ndiheni keq. Atëherë si duhet të veproni?

Përballë kësaj gjendjeje keni dy mundësi zgjedhjeje...

E para, nuk duhet të dorëzohesh para sulmeve të tyre.

E dyta, është ta mbash zemrën të mbushur me ndjesi.

Kjo arrihet me meditim, me dashuri dhe me përmendje të Allahut:

“Unë i mbështetem Zotit tim të madhëruar që më krijoi mua, gjithësinë dhe gjithçka në të. Çdo gjë që ekziston është vepra e Tij dhe çdo gjë ka nevojë për Të. Ç’të dëshirojë Ai, ajo le të bëhet. Nëse Ai nuk dëshiron, asgjë të mos bëhet. Ai është më i madhi. Allahu Ekber... Unë i besoj Zotit tim që ka fuqi të pakufishme. Tek Ai strehohem dhe vetëm prej Tij kërkoj ndihmë. Zoti im! Më udhëzo në rrugë të drejtë. Zoti im! Më bëj prej atyre që do të përfitojnë mirësinë tënde. Zoti im! Më bëj prej atyre që jetojnë të ndershëm dhe të lumtur!..

Profeti ynë i dashur (sal-lallahu alehi ue sel-lem) ishte i vetëm kur i erdhi shpallja... Pra edhe sikur të ngelem e vetme, do të zbatoj urdhrin e Zotit tim, do të bëhem mbrojtës i së vërtetës. Atyre që do t’u qeshë fytyra në botën tjetër, janë

ata që i binden Zotit në këtë botë. Zoti im! Mos më ndaj prej Teje. Zoti im! Bëj që të fitoj kënaqësinë Tënde. Zoti im! Më mbaj larg vendeve që nuk i pëlqen dhe më fut në grupin e të dashurve të Tu...”

Nëse i përmendni vazhdimisht këto fjalë, ndjesitë e juaja, zemra juaj do të lidhet plotësisht me Allahun. Do të bëheni njerëz që vërtetë jetoni madhësinë, nderin dhe krenarinë e njohjes së Allahut, sepse besimi tek Allahu, do të thotë më shumë dashuri, më shumë dituri. Ju do të jetoni lumturinë e të qenit mysliman me faqe të bardhë dhe kokën lart.

“Po të mos i përgjigjem fare sulmeve të tyre, ç’do të ndodhë..?”

Të kthesh përgjigje, e kthen gjendjen në duel fjalësh dhe nxit debate të pafund, ndërsa debati nuk ka fitues dhe në të nuk tregohen të vërtetat. Por ti mund të thuash me mirësjellje, edukatë dhe tolerancë: “Kjo që po bëni nuk është e drejtë. Po bëni një gabim të madh! Nuk është mirë ta mbushni jetën tuaj me gabime...” dhe të largoheni me mirësjellje nga ai vend, përveç orëve të mësimit.

Mos harroni se, ata nuk e dinë këtë të vërtetë... Kur Profeti ynë i dashur (a.s.), po kthehej nga Taifi, e gjuajtën me gurë dhe u gjakos keq... Por ai u lut për ta duke thënë: “O Zot! Ata nuk e dinë. Bëj që pasardhësit e tyre të bëhen besimtarë dhe rob të bindur ndaj Teje...”

Të dashurit e mi! Nuk mund t’ju them “Bëni dua për ata që ju bëjnë padrejtësi”. Kjo gjë kërkon një pjekuri të madhe. Por besoj se në të ardhmen do ta ndjeni veten tuaj të gatshëm për t’u lutur...

Selamu alejkum miqtë e mi të dashur..!

MINITEST

1- Ku është krijuar njeriu i parë

Ademi (a.s.)?

a) Në Mekke	b) Në Medine
c) Në Xhenet	ç) Në Kudus

2- Nga se është krijuar Ademi (a.s.)?

a) Nga mishi	b) Nga kocka
c) Nga argjila	ç) Nga dheu

3- Si quhet gruaja e Ademit (a.s.)?

a) Hatixhe	b) Zejnep
c) Hava	ç) Fatma

4- Kush është vrasësi i parë në botë?

a) Habili	b) Musai
c) Kabili	ç) Haruni

5- Si quhen fjalët, punët dhe lejetimet e Profetit tonë (a.s.)?

a) Farz	b) Vacib
c) Sunet	ç) Mustehab

6- Si quhet nëna e qumshtit të Profetit tonë (a.s.)?

a) Feride	b) Halime
c) Amine	ç) Zeyneb

7- Kush është sahabi (shoku i Profetit) që e shoqëroi Profetin tonë (a.s.), gjatë emigrimit për në Medine dhe, që pas vdekjes së Profetit (a.s.), u bë prijësi i parë i myslimanëve?

a) Omeri (r.a.)	b) Ebu Bekri (r.a.)
c) Aliu (r.a.)	ç) Osmani (r.a.)

8- Kush është sahabi, të cilin Profeti (a.s.), e quajti “shpata e Allahut”?

a) Osmani (r.a.)	b) Aliu (r.a.)
c) Hamzai (r.a.)	ç) Halid bin. Uelid

10- Si është emri i përbashkët i dhjetë sahabëve të përgëzuar me xhenet?

a) Asherei shexhere	b) Asherei beshere
c) Mubeshirun	ç) Asherei Mubeshere

11- Si quhet meleku i parë që e merr në pyetje njeriun pas vdekjes?

a) Kiramen katibin	b) Munker dhe Nekir
c) Mikail	ç) Israfil

12- Kush është Profeti që kishte zërin më të bukur?

a) Musai (a.s.)	b) Shuajbi (a.s.)
c) Ademi (a.s.)	ç) Daudi (a.s.)

13- Kush është Profeti që ndërtoi anije për herë të parë?

a) Salihu (a.s.)	b) Ishaku (a.s.)
c) Nuhu (a.s.)	ç) Hudi (a.s.)

(Përgjigjet do t’i gjeni në numrin e ardhshëm të revistës...)

PËRGJIGJET E NUMRIT TË KALUAR JANË:

1. C); 2. Ç); 3. B); 4. A); 5. B); 6. A); 7. A); 8. A).

Jeta e Omerit

Përschendetje miq të dashur!
Pa humbur kohë po vazhdojmë aventurën tonë...

Ha, ha, ha, ha, ha! Fëmijë, në sajë të energjisë së keqe që mora prej jush, bota juaj do të heqë më shumë. Mendimet tuaja për të mos ndihmuar njëri-tjetrin, do ta forcojë më shumë botën e së keqes.

Kur të kem mbaruar me ju, bota e së keqes do të ketë aq forcë sa të pushtojë botën tuaj.

Qëndro aty!

Aaa!

Ti duhet të jesh Luftëtari i Mirësisë, apo jo? Ty po të prisja.

E mira do të ekzistojë gjithmonë në botën tonë. Ne nuk do t'ju lejojmë kurrë ta zhdukni të mirën.

Ndërsa ne po mundohemi me të gjitha forcat ta bëjmë më të bukur botën tonë...

Për fajin tuaj po përballemi me prishjen e saj.

Luftëtari i Mirësisë në krye të detyrës!

PËRRALLËZA E SHKRONJËS

Unë jam shkronja e pestë e alfabetit.
Përrallëza ime tregon se çfarë po thoshin njëherë:

DITA, DRITA DHE DITURIA

Njëherë dita i tha dritës:

- Çudi, moj dritë, si nuk më ke falënderuar kurrë!

- Përse? - e pyeti drita.

- Si, moj, përse?!..

Harron se pa mua ti nuk do të ishe në këtë botë?

- Ah! - ia bëri drita. - Do të thuash që ne lindim së bashku?

- Po, pra! Prandaj të quajnë edhe drita e ditës.

- Më quajnë edhe drita e diellit! - ia ktheu tjetra. Edhe drita e hënës, edhe drita e yjeve,

edhe drita elektrike, edhe drita e qiriut... sepse edhe ata kanë dritë.

Befas u dëgjua një zë i lehtë:

- Mos harro edhe dritën time...

- Kush je ti? - pyetën njëzëri dita dhe drita, duke rrotulluar sytë për të parë atë që fliste.

- Unë jam libri.

- Libri?! - u çuditën ato. Pa na thuaj si e quajnë dritën tënde dhe ku ndodhet ajo?

- Dritën time e quajnë dituri! - iu përgjigj libri. Ajo ndodhet në të gjitha faqet e librave.

Dita dhe drita heshtën. Ato mësuan një gjë të re. Të mësosh nuk është kurrë vonë.

Proverba dhe fjalë të urta

- ◇ Njeriu i ditur pa punë, është si reja pa shi.
- ◇ Mos e këput keq fijen e miqësisë, sepse, nëse kërkon ta lidhësh përsëri, atëherë do të krijohet nyje.
- ◇ Të zësh një mik nuk është e lehtë as për një vit, por po ta humbasësh atë mjafton një minutë.
- ◇ Mirënjohja është një nga virtytet më të vogla, mosmirënjohja është një nga veset më të këqija.

G a z m o r e

-Goni, rri njëherë dhe mos e ngacmo macen,
- i tha gjyshja. Mos ia tërhiq bishtin...
-E ka fajin macja, - foli Goni. Ajo e tërheq,
unë jam veç duke ia mbajtur...

- Unë të shoh në
sy se po më gënjen, -i
tha gjyshi nipit.

- Jo, o gjysh, është e
pamundur, sepse ti nuk
shikon pa gjyslykë.

Në orën e besimit mësuesi i pyeti të
gjithë nxënësit:

"Kush dëshiron të shkojë në xhenet?"

Të gjithë e ngrenë dorën përveç Albanit.

Mësuesi: - Po ti Alban përse nuk
dëshiron?

Albani: - Mami më ka thënë: dole, s'dole
nga shkolla do të vish menjëherë në
shtëpi...

Babai kur e shikoi
dëftesën i bërtiti të birit:

Ç'është kjo dëftesë,
ç'janë këto nota, të gjitha
pesa...

- Babi, kjo nuk është
dëftesa ime.

Këtë e gjeta te rrobat e
vjetra, kjo është dëftesa
jote, babi...

Ditmar Hoti

Të shpëtojmë Tokën

- tregim fantastiko-shkencor -

Një ditë nga planeti tokë u nisën dy astro-
nautë, për të parë nëse kishte jetë në Mars.
Kur mbërritën nuk panë asgjë dhe u kthyen,
por një majmun, i cili, u ishte vënë pas mbeti
në Mars.

Majmuni takoi disa marsianë, të cilët e dër-
guan tek mbreti i tyre.

- Njerëzit e planetit Tokë do pushtojnë Mar-
sin, - tha majmuni, duke i gënjer.

-Jo, - u përgjigj mbreti. Ne nuk do t'i lejojmë.

Mbreti dhe marsianët u nisën për të push-
tuar tokën. Çdo ushtar kishte një armë që
kthente Tokën si Marsi dhe të kundërtën, për
ta bërë Tokën të kuqe dhe Marsin plot bimë e
ajër të pastër; ndërsa mbreti kishte një armë
që zhdukte gjithçka.

Kur mbërritën në Tokë filluan të sulmonin

duke e kthyer Marsin si Tokën dhe Tokën si
Marsin. Papritur dy astronautët i panë, morën
armët e ushtarëve marsianë dhe e kthyen çdo
gjë siç ishte më parë. Pastaj morën armën e
mbretit dhe i treguan atij se u pëlqente jeta
në Tokë dhe donin vetëm të eksploronin nëse
kishte jetë në Mars.

-Ne nuk kemi qëllime të tjera, - përfunduan
ato. Ne donim vetëm ta bënim Tokën më të
pastër dhe të hiqim të gjithë mbeturinat që
janë në këtë planet.

Mbreti dhe marsianët e kuptuan se majmuni
i kishte gënjer dhe u kthyen në planetin e
tyre.

Majmunin e kthyen në planetin Tokë, duke i
thënë se: **E vërteta gjithmonë duhet thënë!**

Të njohim miqtë tanë, kafshët

Ada Mara

KOTELJA

Gjithë ditën unë loz,
Dhe nuk di as "Hesht!" as "Mos!".
Kacavarem në dritare,
Hidhem "Bum!" e s'vritem fare.

Nëpër flokë i bredh mamasë,
Ia tërheq sa të thërrasë.

Babit ia fsheh çorapet,
Lesh e li i bëj dollapet!

Loz me kukullat e tua,
Se ti vetë "kukull" më thua.
Ndërsa ty, kur përkëdhele,
Të thotë babi: "Moj kotele!"

ARIU

Nga përrallat ti më njeh,
Nëpër pyje rroj gjithmonë,
Gjithë dimrit strukem, fle,
Vjen pranvera e më zgjon.

Dhelpra, ujë e kafshë të forta
Nga unë ikin me vërtik,

Vetëm bletëzat e vogla
Nuk më kanë fare frikë!

Pranë zgjoit, kur më shikojnë,
Cik e cak! O ç'më thumbojnë!
Ndonjëherë filloj e qaj,
Ama, mjaltin e përlej!

MENDO PAK... E BUZËQESH

Nis me **Sh** mbaron me **A**,
të fal ëndrra dhe gëzime;
pa mendohu vogëlush,
ajo emrin ka Vendlindje.

Shkodra

Unë dy shtëpiza kam,
një në tokë, një në ujë,
i mërzit shpesh kënga ime,
sepse bëj, bëj ca... rrëmuje.

Brejkosa

Ditë e natë udhëton,
me litarin ai ngjason...

Ilumi

Bredhin e shëtisin,
lodhen e pushojnë,
edhe pse vjetrohen
shtëpinë s'e harrojnë...

Këpuçet

Të rreh e të rreh,
por ti nuk e sheh...;
emrin i kërkon,
ikën e vrapon...

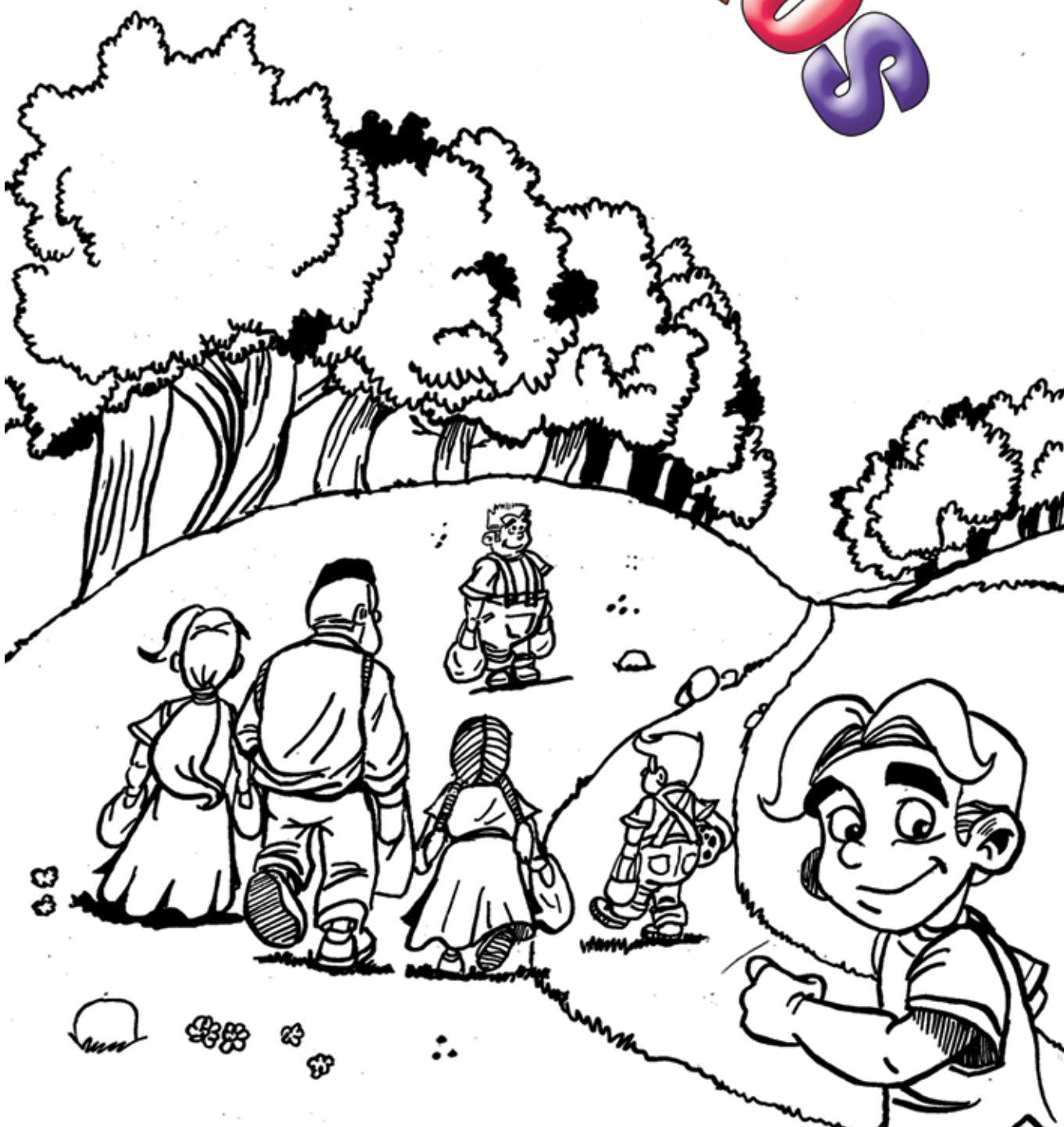
Era

Trupin ka me luspa,
bishtin si timon,
ka dy sy të mëdhenj,
pa ujë nuk jeton.

Peshku

NGJYROSA

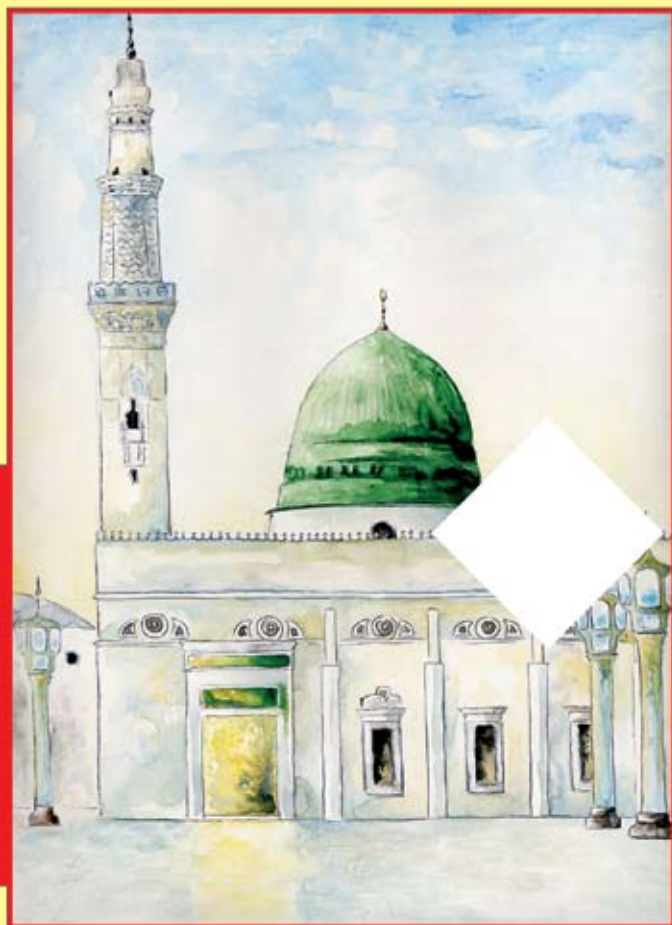
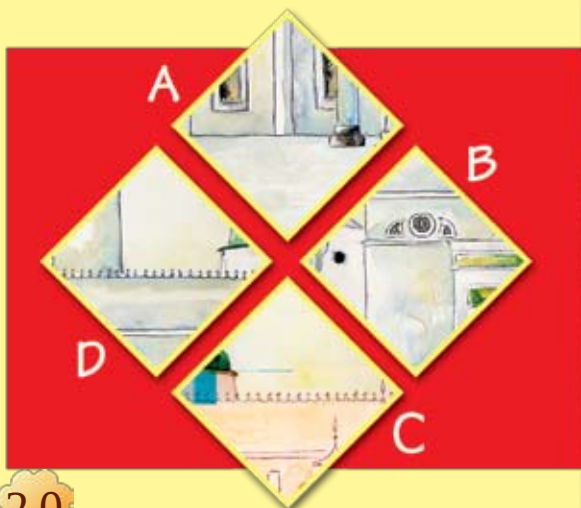

H	A	I	L	E	C	T	R	A
S	L	Z	A	O	P	E	B	R
A	U	V	L	K	K	D	S	E
R	H	G	I	E	U	V	N	M
S	D	F	B	L	Y	B	A	O
K	I	U	L	K	A	S	I	M
T	B	A	B	N	A	M	S	O
E	H	M	I	H	A	R	B	I

Fjalët e mëposhtme gjejini në tabelë në mënyrë horizontale, vertikale dhe diagonale.

- 1) Omer
- 2) Ali
- 3) EbuBeker
- 4) Osman
- 5) Bilal
- 6) Ibrahim
- 7) Abdullah
- 8) Kasim

CILA NGA FOTOT
MUND TË PLOTËSOJË
FOTON E MADHE?

LUFTËTARI I MIRËSISË DHE HOLI DUAN TË SHKOJNË TEK QABEJA. CILËN RRUGË DUHET TË ZGJEDHIN?

Duke përdorur shkronjat e mëposhtëme të renditura në mënyrë të çrregullt, shkruani kushtet e Islamit.

A J A F L E Z A M T N I A

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

L E M I E K I H E S A D H T E

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

J I A I G R Ë M I

--	--	--	--	--	--	--	--

H I D N Ë A E A Z T I E T K

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

K H A U R S A J Ë N X A H H

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

A Z R N M I A T A

--	--	--	--	--	--	--	--

NË LAGJEN TONË

Xhaxhi, unë
e kalova klasën

Ouuu!

Pse bëre
ashtu?!

Sa keq, ishim mësuar me të
njëjtat detyra që dy vjet...
Tani do të sjellësh detyra më të
vështira...

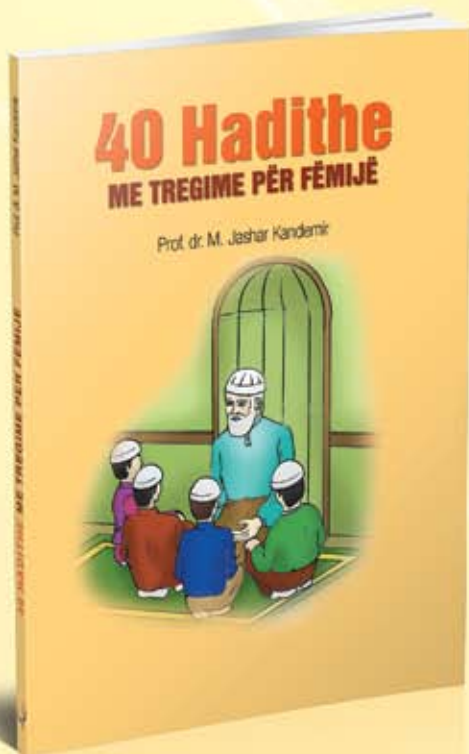

NUK MË PËLQEJNË SHAKATË ME DORË,
ME MUA MUND TË BËJNË SHAKA VETËM
TË AFËRMIT E MI.

40 Hadithe

ME TREGIME PËR FËMIJË

*“Buqetë dyzet haditbësbe”
nga Pejgamberi ynë i dasbur...*

*Tregime të shkruara thjeshtë e qartë,
të ilustruar me shije dhe fantazi...*

*40 histori, të rrëfyera bukur
e me mjeshtëri të lartë artistike,
ku shpikat fitorja e së mirës mbi të keqen,
ku virtyti mund vesin.*

Vetëm
1€

PROGRESI
SOTIMI

www.progresibotime.com